

ת"פ 50712/04/18 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50712-04-18 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ירושלים
	נגד
	פלונית
	ע"י ב"כ עו"ד מונעם ת'אבת
	הנאשמת

גזר דין

כתב האישום המתוקן

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר דיוני ללא הסכמה עונשית. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 7.11.2016 בשעת צהריים, בעת ביקור קבוצת יהודים במתחם הר הבית בירושלים, הגיעה לעברם הנאשמת והחלה צועקת קריאות "תכביר" וכן צעקה: "צאו החוצה זבלים". היא סירבה לחדול ממעשיה ובהמשך, כאשר הביט לעבר אחד השוטרים אמרה לו: "דרוזי כלב, אתם בוגדים ואתם תישרפו ביום הדין, אתה כלב וכל המשפחה שלך כלבים וכל הדרוזים חיות בר". הנאשמת וחברתה שהייתה עמה עוכבו ע"י אותו שוטר, ובהמשך הניפה הנאשמת ידיה לכיוונו ולכן נעצרה, כשהיא ממשיכה להשתולל, לקפוץ ולצעוק: "אלאקצא שלנו לא שלכם, אני ישבתי הרבה בכלא, לא מפחדת, אני אמשיך לקלל ולפגוע ביהודים, אל אקצא שייך לנו לא ליהודים". נוכח עובדות אלו, הורשעה הנאשמת ע"פ הודאתה בביצוע עבירות של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; איומים, לפי סעיף 192 לחוק; והעלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק.

מהלך הדיון

המאשימה הביעה עמדתה למאסר, אך לא הייתה התנגדות כי הנאשמת תישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ההליכים נמשכו בשל דחיות שנדרשו נוכח בקשות של שירות המבחן, ומתן הזדמנויות חוזרות לנאשמת לשתף פעולה עם גורמי הטיפול.

תסקירי שירות המבחן

בעניינה של הנאשמת הוגשו מספר תסקירים.

מהתסקירים עולה, כי הנאשמת כבת 47, נשואה ואם לשניים. בשלהי שנת 2019 עבדה כמטפלת בקשישה בחיפה, לשם עברה להתגורר. היא נולדה בירושלים ושם גדלה. מנישואיה הראשונים נולדו שני ילדים, האחת בגירה שמתגוררת עם אמה של הנאשמת, והאחד על סף בגירות, שלמד במסגרות חוץ ביתיות. במשך שנים עבדה הנאשמת כמטפלת בקשישים. לאחר נישואיה השניים עברה הנאשמת להתגורר בחיפה. כאמור, היא עובדת וממידע שמסרה לשירות המבחן, היא פועלת להסדיר חובות לא מבוטלים שיש לה במסגרת ההוצאה לפועל. הנאשמת סיפרה כי המעבר לחיפה היווה גורם מרגיע עבורה, גם בהיבט של יחסיה עם שכניה היהודים עימם חיה בדו-קיום. אשר לעבירות שביצעה, לא הכחישה אותן וחזרה על עמדותיה לפיה אסור ליהודים להגיע להר-הבית, וכן חזרה על עמדותיה השליליות כלפי דרוזים המשרתים במשטרה. שירות המבחן סבר בתסקירו הראשון מנובמבר 2019, כי נוכח עמדותיה של הנאשמת ועברה הפלילי (על כך בהמשך), מידת המסוכנות שלה גבוהה. עם זאת סבר השירות, כי הנאשמת זקוקה לטיפול משמעותי סביב קשייה ההתנהגותיים שמאפיינים אותה לאורך שנים. השירות עמד על החשדנות הרבה של הנאשמת כלפיו, וצמצום שיתוף הפעולה מצדה ברקע זאת. בנקודת זמן זו (נובמבר 2019) המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר קצר בעבודות שירות ומאסר מותנה משמעותי.

בעקבות דיון שהתקיים לאחר קבלת התסקיר הראשון, נעשה מאמץ של שירות המבחן, בתמיכת בעלה של הנאשמת, לשלבה בטיפול באיזור מגוריה (תסקיר מדצמבר 2019).

בתסקיר מחודש פברואר 2020 עלה, כי הנאשמת מרגישה הטבה במצבה לאחר מעברה להתגורר ולעבוד בחיפה, כמו-גם בטיב הקשר עם שכניה היהודים. במקביל עשתה מאמצים לשתף פעולה הן עם גורמים בקהילה, לצורך קבלת טיפול בויסות התנהגותה הנוטה לעצבנות, והן עם שירות המבחן, לצורך קבלת טיפול בפיקוחו. בעלה של הנאשמת העיד אף הוא על הטבה במצבה. נוכח אי מיצוי אפיק זה, נדחה הדיון במספר חודשים. תמונה דומה עלתה גם בחודש יוני 2020.

בתסקיר האחרון מחודש ספטמבר 2020 עלה, כי בשל משבר הקורונה איבדה הנאשמת את מקור פרנסתה וכעת היא ובן זוגה נסמכים על משכורתו בלבד. עם זאת, היא החלה להיות פעילה במתנ"ס המקומי, והיא מתמקדת בלימוד עברית ובפיתוח קשרי חברות עם נשים יהודיות. לדברי הנאשמת, חייה בעיר מעורבת כחיפה מסייעת לה לשבור דעות קדומות ולחוות תחושה של שוויון. הנאשמת שינתה גישה ביחס לעבירות אותן ביצעה והביעה עליהן חרטה. לדבריה היא בעיקר מצרה על המחיר שהסבו מעשיה בעבר למשפחתה ולילדיה, והיא חשה רצון לפצותם. מתברר, כי הנאשמת החלה בטיפול פסיכיאטרי והיא נוטלת תרופות, והדבר תורם משמעותית למיתון התנהגותה. הפסיכיאטר המטפל שיתף את שירות המבחן, כי להערכתו הנאשמת מתמודדת עם דכאון מתמשך ונטיה לתוקפנות, וזקוקה למעקב והמשך טיפול פסיכיאטריים. בהקשר זה הופנתה הנאשמת לטיפול פסיכותרפי. שירות המבחן סבר, כי אכן התחולל שינוי אצל הנאשמת, שלאורך שנים ביצעה עבירות על רקע מאפייני אישיותה והבעיות מהן סובלת, שכעת מקבלות מענה. השירות סבר, נוכח היעדר התאמת הנאשמת לביצוע עבודות שירות, כי יהיה נכון להטיל עליה עונש של של"ץ בהיקף 200 שעות ב"בית הגפן" בחיפה (מרכז תרבות יהודי-ערבי) וכן צו מבחן למשך שנה, שיבטיח את המשך המעקב אחר הטיפול בנאשמת.

חות דעת הממונה

הממונה מצא כי הנאשמת אינה מתאימה לביצוע מאסר בעבודות שירות על-רקע עברה הביטחוני ועל-רקע הערכת

גורמי המודיעין בשב"ס.

רישום פלילי

לנאשמת 3 הרשעות קודמות. האחרונה, בעבירה של החזקת סכין, משנת 2016, בגינה ריצתה 8 חודשי מאסר; אחרת באותה עבירה, משנת 1996, בגינה ריצתה 18 חודשי מאסר; הראשונה בזמן, משנת 1994 בגין עבירות טרור, החזקת סכין, נשיאת נשק והכנת עבירה בחומרים מסוכנים. בגין אלו ריצתה 3 שנות מאסר.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר וביקש להטיל על הנאשמת 6 חודשי מאסר. הוא היפנה לעברה הפלילי ולנסיבות ביצוע העבירה בהר הבית.

מאידך, הסניגור טען כי המלצת שירות במקומה נוכח המהפך שחל בחייה של הנאשמת.

שמעתי את הנאשמת היום, ואכן הרושם הוא, בהשוואה לדיונים קודמים, כי היא נמצאת בתחילתה של דרך חדשה חיובית ומשמעותית, ויש לקוות שכך יישאר המצב לעתיד לבוא.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עברה הנאשמת פוגעות ברגשות הציבור על-רקע דתי לאומי; פוגעות באוטונומיה של הפרט לפולחן וכן פוגעות בערך שלטון החוק, הצורך בשמירה על הסדר הציבורי וההגנה על שלוחי הציבור, בראשם שוטרים, שפועלים לאכוף סדר זה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה שאינה ספונטנית, שנועדה להטיל מורא על מי שזהותם הלאומית והדתית שונה מזו של הנאשמת, וזאת על רקע אמונה דתית ולאומנית, השוללת מן האחר את עצם הלגיטימיות של קיומו. חומרת העבירה בעצם ביצועה באופן מתריס שיש בו לעורר מדנים ואלימות באחד המקומות הנפוצים עלי-אדמות - הר הבית. עבירות המתבצעות על רקע אידיאולוגי חמורות מעצם טיבן, משום שהן מאופיינות בתעוזה, בנחישות ובהתמדה - כפי שניתן ללמוד מהאירוע כאן, שכוון לא רק כלפי יהודים, אלא גם כלפי שוטרים, ובמיוחד שוטר שכל חטאו, הוא מוצאו הדרוזי. הנאשמת לא חדלה ממעשיה למרות נוכחות השוטרים, נוכחות שלא הרתיעה אותה; הנאשמת אחראית למעשים, אך כעולה מתסקירי שירות המבחן, לראשונה בחייה היא אובחנה כסובלת מבעיה פסיכיאטרית, שייתכן מאוד שהשפיעה על יכולתה להימנע מביצוע העבירה ומריסון התנהגותה; בפועל נגרם נזק לרגשות הנוכחים,

כשפוטנציאל הנזק נוכח מקום ביצוע העבירה - בל ישוער.

מדיניות הענישה הנוהגת - עיון בגזרי דין שניתנו בעבירות דומות, מעלה שנגזרו על הנאשמים עונשים בדמות מאסרים מותנים שלצדם קנס, התחייבות או צו של"צ ועד מאסר בעבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי וקנס. ראו למשל בת"פ (י-ם) 33495-12-12 מ"י נ' **דיאב** (05.10.2016) הורשע נאשם בהתנהגות שעלולה להפר את שלום הציבור בכך שהתקרב לקבוצת יהודים ששהו בהר הבית והחל לצעוק לעברם ולקלל אותם. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מע"ת לבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות וגזר על הנאשם מע"ת; בת"פ 45810-02-14 (י-ם) מ"י נ' **עבאסי** (13.1.2016) הורשע נאשם בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, בכך שבמסגרת התפרעות בהר הבית, הנאשם תקף שוטרים, בניסיון להגיע לקבוצת יהודים ששהו במקום. המאשימה הגבילה את עצמה לשישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם חודשיים עבודות שירות. כאמור מקרה זה חמור מנסיבות המקרה שלפניי.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מע"ת ושל"ץ ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לנאשמת עבר פלילי של ביצוע עבירות על רקע לאומני/ביטחוני שרלבנטי עד מאוד לענייננו - ויש בכך ממד לחומרה; לצד זאת, במסגרת ההליכים שלפניי, עושה רושם כי הנאשמת עברה תהליך תודעתי משמעותי של שינוי תפיסה. הדבר בא לידי ביטוי בשוני במידת נטילת האחריות בתחילה ההליך, לעומת נטילת האחריות באחריתו, תוך הבנה, לראשונה בחייה, את הפסול שבמעשים ובעיקר את המחירים שהיא וילדיה שילמו בעקבות ביצועם. אירע גם אירוע משמעותי וחיובי - עצם המעבר לחיפה, עיר "מעורבת" שמחייבת חיים משותפים יהודים וערבים שכם לשכם, החל לשנות אצל הנאשמת את הגישה כלפי "האחר", שעד אז נחשב פסול וטמא. אירוע משמעותי נוסף בחייה - לראשונה אובחנה על-רקע נפשי והחלה לקבל טיפול שנותן אותותיו לחיוב, וזאת מוסכם על בעלה ועל הגורמים הטיפוליים. גם העובדה שהנאשמת עומדת להפוך לסבתא, בשעה טובה, מהווה גורם ממתן (כעולה מהתסקיר האחרון). יש בכל אלו להצביע על שינוי מגמה, ואני אופטימי. לטעמי, שליחת הנאשמת למאסר ממש בנקודה זו של מפנה משמעותי אפשרי בחייה, תחטא לעיקר - הן ברמת האישית של הנאשמת והן ברמת החברתית - תוחמץ הזדמנות לאפשר לנאשמת לחוות חיים נורמליים, מבלי שהיא מבטלת את האחר ומבקשת לפגוע בו רק משום שהוא אחר. לא רק זאת, אלא שהצעת שירות המבחן, כי הנאשמת תבצע שעות של"ץ דווקא ב"בית הגפן" הידוע כמרכז המקדם דו-קיום יהודי-ערבי, יש בה משום סגירת מעגל שעשויה להקנות לנאשמת כלים ארוכי טווח בהקשר לשינוי עמדותיה. קיים גם רכיב של חלופת זמן והיעדר פתיחת תיקים חדשים.

המיקום במתחם - בנסיבות אלה יש למקם את הנאשמת בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם תעבור הנאשמת את העבירות בהן הורשעה, וזאת בתוך שנתיים מהיום;
- ב. 200 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 1.12.2020 ב"בית הגפן" על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשמת הוזהרה כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;
- ג. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשמת מחויבת בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשה מחדש, לרבות הטלת עונש מאסר.
- ד. פיצוי למתלונן ע"ת 4 בסך 1,500 ש"ח. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.2021. אי עמידה בתשלום תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשעה במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשמת שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם תעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.